

LvdK 172 Een mèens op eerd te wezen

1 Een mèens op eerd te we-zen in diz - ze we -reld - tied
is van ge - nao - de le - ven bu - ten de ieu - wig -heid.
Is le - ven van de woor - den die veur oons schre - ven staon
en liek as Je - zus wor - den die oons het veur hef daon.

- 1 Een mèens op eerd te wezen
in dizze wereltdied
is van genaode leven
buten de ieuwigheid.
Is leven van de woorden
die veur oons schreven staon
en liek as Jezus worden
die oons het veur hef daon.
- 2 Een mèens op eerd te wezen
in dizze wereltdied
is, uut het water rezen,
te staon in 't kaole duun,
gien god under de goden,
gien engel en gien dier,
een limtige, een dode
een mèens in wind en vuur.
- 3 Een mèens op eerd te wezen
in dizze wereltdied,
dat is de dood te weten,
de vrede en de stried
de daogen en de nachten
de honger en de dörst
de vraogen en het wachten
de zeerte en de koorts.
- 4 Een mèens op eerd te wezen
in dizze wereltdied,
dat is de Geest geleuven
die veur naor 't leven giet;
gien mèens de rug toekeren,
het woord van God roem baon,
dat is op dizze eerde
de duvel tegengaon.

oorspr. tekst: W. Barnard
melodie: Straatsburg 1545
umzet deur: A. Doornbos